पतेत मोक् त MBB. 4,2126 (2127). R. 5,64,8. — c) auf die erste Person: α) auf das grammatische Subject: स्वकं स्थानं प्रतिपन्नाः स्म Шьвіч. 12878. रितं स्वकेषु दिर्षेषु नाधिमव्कामि R. 3,53,33. — β) auf den Sprechenden, trotzdem dass im Satz eine 2te imperat. steht: निवेद्यामि सर्व स्वकं दाण्कले वस R. 2,84,16. — γ) auf einen gen.: स्वका उपं में बाल: स्थितः Катийз. 51,91. — 2) m. ein Eigener, Angehöriger; pl. die Eigenen, Seinigen, Freunde: तुल्यो मित्रपरस्वकेषु Mquíu. 137,24. Вийс. Р. 1,8, (1. 13,13. 3,18,12. 6,11,22. 8,10,2. 21,18. 12,3,41. ब्रन्यस्वकं चक्रतो भयम् H. 61. — 3) n. das Eigene, Eigenthum: यतस्वकं राजा तुर्धिव प्रस्वेषु गृध्येत् MBu. 3,225. 5,616. सर्व बलवतां स्वकम् 15,842. नाराजके जनपद स्वकं भवित कस्पचित् Spr. (II) 3641. युव्योर्षन्मदोषं तन्मामकं यवपोः स्वकम् Макк. Р. 23,83.

स्वकम्पन m. Wind (von selbst sich bewegend) ÇABDAR. im ÇKDa. स्वकम्बला f. N. pr. eines Flusses Mark. P. 59,19.

स्वकर्षा n. das Sichzueignen (eines Weibes), Heirathen P. 1,3,56. -- Vgl. स्वीकर्षा.

स्वकर्मन् n. 1) die eigene That: स्वकर्म ख्यापयन् M. 11,99. 122. Hir. 43,2. 44,3. स्वकर्मज selbstverschuldet: द्वःख R. 2,64,12. — 2) die Beschäftigung —, Obliegenheit eines Mannes Çâğku. Ça. 7,7,4. M. 1,53. 2,183. 8,206. fg. 418. 9,115. 207. 10,1. 24. 40. 50. 74. 80. Kap. 3,35. स्वकर्मान्छोपताम् Çâk. 80,3.

स्वकार्मिन् adj. dem eigenen Wunsche nachgehend, Etwas selbst wünschend Çat. Ba. 10,2,6,7.

स्वकाल m. die eigene Zeit, loc. zu seiner Zeit Çұйкв. Çа. 5,11,16. 15,1,29. M. 4, 93. Уаван. Ввн. S. 86, 18. 88, 2. सर्व चैतद्भवति विफलं स्वस्वकाले व्यतीते wenn die zu jedem der Dinge erforderliche Zeit vorbei ist Spr. (II) 6471.

स्वतीय = स्व 1) adj. (f. ञा) eigen H. 562. bezogen a) auf eine dritte Person und zwar α) auf das grammatische Subject MBu. 1,7163. Ітіна́за bei Sâj. zu RV. 1,125,1. Ragh. 17,64. Spr. (II) 433. 7265. Рам́кат. 42, 2. 187,12. ed. orn. 5,6. Vet. in LA. (III) 28,13. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,8, Çl. 26. — β) auf einen gen. Sâh. D. 321. Kull. zu M. 5,97. — γ) auf einen acc. Spr. (II) 2813. — δ) auf ein zu ergänzendes allgemeines Subject: मृत्युञ्च को वाययशः स्वकीयम् Spr. (II) 3062. Verz. d. Oxf. H. 282,a,12. fg. — b) auf die zweite als Subject stehende Person Ρακίκατ. 44,9. 188,5. — 2) m. pl. die Eigenen, Seinen, Freunde: स्वे स्वार्थे स्वकीयोञ्च निज्ञञ्च: MBu. 7,7608.

स्वकीयत n. nom. abstr. zu स्वकीय Schol. zu Çîk. 35.

1. स्वकुल n. das eigene Geschlecht: मा भूतस्वकुलसत्त्वय: wünscht Jemand von sich Kathas. 22,42. ंत Spr. (II) 2573.

2. स्वजुल adj. vom eigenen Geschlecht, seines Geschlechts Spr.(II) 6645. स्वजुलतय m. Fisch (sein eigenes Geschlecht vernichtend) H. 1344. स्वजुल्य adj. = 2. स्वजुल Spr. (II) 2375.

स्वुज्ञशालम्य (von स्व + कुशल) adj. (f. ई) das eigene Wohlbesinden betressent: प्रवृत्ति Megu. 4.

ह्यकृत् adj. das Seinige thuend, seinen Verpflichtungen nachkommend Buag. P. 10,12,34.

सर्वेक्त 1) adj. a) selbst vollbracht, — ausgeführt: कार्मन् MBn. 1,6427.

R. Gorn. 2,105,32. 3,43,5. तपम् 5,89,38. श्रन्य МВн. 15,288. दुर्ण्य Катийя. 15,50. द्राघ МВн. 5,6004. selbsterbaut: सुरसदान् Катийя. 25,228. पुर Råéa-Tar. 1,157. 5,39. selbstverfasst: प्रन्य 6,11. स्तव Hariv. 7417. Ind. St. 5,70. selbstgeschaffen: मुस्ती Bhig. P. 8,5,32. selbstfestgesetzt: समय 9,22. वृद्धि Jåćá. 2,38. — b) von selbst entstanden, natürlich: इरिण TS. 2,5,1,3. 3,8,4,5. Çat. Br. 5,2,2,2. — 2) n. eine selbstvollbrachte That: स्वकृत का नु शांति: स्यात् МВн. 13,2. R. 3,75,44. 6,98,29.

1. स्वत adj. eine schöne Achse habend: र्य R. 6,86,4. m. ein Wagen mit schönen Achsen MBB. 2,1915 (लतान् st. स्वतान् ed. Bomb. = शक-टान Nilak.).

2. स्वत 1) adj. (f. ई) schönäugig MBн. 8,1110. R. 7,5,41. Laghué. 2, 14.— 2) m. pl. N. pr. eines Volkes MBн. 6,353 (VP. 188).

स्वेतात्र adj. selbstständig, frei: Indra's मनस् RV. 1,54,3. 5,35,4. 48,1. ein freier Mann 1,165,5.

स्वगत 1) adj. an der eigenen Person besindlich, ihr gehörig, eigen: त्यंत्र ्मंतापम् (स्वमनसस्तापम् die neuere Ausg.) Навіч. 6342. न स्वगन्ता पस्य गुणा अस्त ट्रेक्तः: Spr. (II) 3919. बन्धवः Выас. Р. 10,84,64. — 2) स्वगतम् adv. = म्रात्मगतम् für sich (Etwas sagen, denken): म्रम्रात्यां खलु यदस्तु तिद्क स्वगतं मतम् Sab. D. 425. Çak. 12,12. 22,4. Vika. 30,8. Prab. 22,19. 23,8. 24,5. 34,5. Dhúraas. 71,8. Pankat. 27,10. fg. Hir. ed. Jouns. 1193. 2192 (चित्तपति).

स्वर्गा indecl. Opferformel wie स्वाक्ता, शंयु u. aa. den Wunsch des Gelingens ausdrückend Comm. zu TS. 1,233,20. zu TBa. 2,389,10 (= स्वगतम्). स्वर्गदं द्वभ्या नर्मः VS. 18,57. स्वगा तो द्वभ्या स्रघं भरूस्यामि 22,4. स्वगा देव्या कृतिभ्यः। स्वस्तिमीनुषभ्यः TBa. 3,3,8,11. ÇAT. Ba. 1,8,3,21. क्रा diesen Ruf aussprechen TS. 2,6,10,1. ÇAT. Ba. 1,8,3,11. 9,2,14. ्कृत 3,7,1,30. यात्यामिव कृतिकृषिध्यः स्वगाकृतः so v. a. abgemacht TS. 6,5,0,3. 3,5,5,3.

स्वगानती nom. ag. der den Ruf स्वगा ausspricht TS. 2,6,10,1.

स्वमाकार m. der Ruf स्वमा VS. 18,21. TBa. 2,1,5,2.

स्वर्गोकृति f. die Behandlung mit dem Ruf स्वगा TS. 2,6,8,1. 3,4, 1,3. 5,4,6,6. ТВа. 2,1,4,8. Кати. 36,7.

FAJHI f. Mimosa pudica (durch sich selbst geschützt) Ràsan. 5,105. Mucuna pruritus Hook. (vgl. 知行刊刊刊) Çabdan. im ÇKDn. — Varân. Br. S. 44,10 (刊刊 v. 1.).

स्वैगूर्त adj. frohlockend: Ströme R.V. 1,140,13. 10,95,7. वृक्यां 4,19, 10. विश्वे देवासी न्हा स्वर्गूर्ता: pochend auf 6,68,4.

स्वगृरु m. ein best. Vogel (ein eigenes Haus habend), = कालिकार् Gatabu. im ÇKDa.

स्वगृङ्गीत s. u. स्गृङ्गीत 2).

स्वगोचर m. sich unterthan: कुर्वितिनं स्वगोचरम् Spr. (II) 4406. स्वगोप adj. (f. जा) sich selbst hütend RV. 10,31,10.

स्विधि adj. der einen guten Agni (Feuer) hat: प्रिया: स्वाधी वयम् RV. 1,26,7. 7,15,8. 8,19,7. 49,6.

स्वयङ् m. N. eines die Kinder befallenden Dämons (यङ्) Çânng. Samu. 1,7,109.